

De stad van Auke Kok

Iedereen aan het Paul Krugerplein in Oost hield een goed gevoel over aan het avondje.

Allemachtig, wat sprak die Jan Dirk de Jong snel, en wat had hij een hoop interessants te melden. En wat zat het twintigkoppig publiek ademloos te luisteren. Wat was dit een mooie kleine ruimte aan het Paul Krugerplein in de Transvaalbuurt, en wat waren Wendy Ramsahai en Bas Liesker een gastvrije mensen.

Bijna te veel van het goede.

Het werd nog erger. Toen criminoloog Jan Dirk de Jong (36) klaar was met zijn verhaal, klaptten sommigen boven hun hoofd, zozeer waren ze gesticht. Na twee uur De Jong was duidelijk dat het probleem van de Marokkaanse jongens geen Marokkanenprobleem is, maar een straatcultuurprobleem. Dus een oplosbaar probleem. De Jongs gehoor, blanke mannen en vooral vrouwen, leek vastberaden zich voortaan te gedragen als betrokken volwassenen.

Betrokken volwassenen moeten die jongens — en zeker ook hun vaders — aanspreken op hun gedrag, respectievelijk hun passiviteit. Niet zachtjes, maar stevig. Dat werkt. De Jong weet dat, hij deed jarenlang veldonderzoek.

Na afloop gingen de mensen nog niet naar huis, ze praatten lang na in groepjes, helemaal vervuld van de drie d's: duidelijkheid, daadkracht, discipline.

De drie d's kunnen de groepsdynamiek onder Marokkaanse jongeren doorbreken, hun 'delinquent gedrag' afbreken.

Goed nieuws — ook voor de Transvaalbuurt in Oost, met z'n vele niet-Westerse, vooral Marokkaanse kinderen, waarvan zowat de helft opgroeit in minimahuishoudens. Driehonderd jongens in 'Transvaal' zijn al eens veroordeeld. 'Gebiedsmanager' Pieter Klapwijk meldde trots dat de buurt, ondanks de problemen, reeds vooruit gaat.

Het goede nieuws deed Wendy Ramsahai en Bas Liesker (beiden vijftig) stralen. Hiervoor openden ze vier maanden geleden nou hun Krugerkamer. Midden in deze Vogelaarwijk kun je hun strak vormgegeven zaaltje met aanpalende keukens huren voor iets inhoudelijks. Vooraf zal Wendy, zoals ze het noemt, inhoudelijk koken. Venetiaans eten voor een lezing over Venetië: dat idee.

De Krugerkamer is voor Wendy, jurist, en Bas, architect, een tweede jeugd. "We willen de mensen elkaar laten inspireren," zei Bas. "Iets positiefs tot stand brengen. We krijgen hier enorm veel energie van."

Een van de weinige allochtonen in het zaaltje, HBO'er Brahim Elhattachi, raakte ook al niet uitgepraat over de 'community' die hij heeft opgericht om jongeren van de straat te houden. "Ik leer veel van die jongens," zei hij.

Nou, zo'n avond dus. Iedereen leerde van elkaar. Ook spreker De Jong vertrok met een goed gevoel, en de zelfgebakken koekjes van gastvrouw Wendy waren, het zal niet verbazen, heel lekker.

Auke Kok (a.kok@parool.nl)

In: *Het Parool*, 13 april 2012 (p.11)